

end at der var al Grund til at gaa dertil. Jeg tror nemlig, at der er adskillige Ulemper ovre fra den anden Side af Grænsen, som man maatte kunne sætte noget ind paa at faa afværget. Jeg tænker navnlig paa den Ulempe, der er ikke alene for de nærmestboende, men for Egene helt op igennem Jylland ved den overdrevne Indvandring, der er af tyske Vagabonder. Det er ikke sjældent nu, at de danske Politimyndigheder ekspedere en saadan tysk Vagabond ned til Grænsen efter at have haft ham nogle Dage i Kost og Pleje og aflevere ham til de tyske Myndigheder, men at man 2—3 Dage efter har en saadan Fyr igen. Dette kan være til nmaadelig Gæne for Beboerne baade ved Grænsen og helt op igennem Jylland, indtil man faar sat en Stopper for en saadan Fyrs Vandring, og saa har man samme Komædie om igen. Man kan maaske sige, at det ikke er særlig Gendarmerikorpsets Opgave at tage Vare herpaa, men jeg tror dog, at man maa indrømme, at det er en Opgave, som man kunde ønske, at der blev lagt nogen Vægt paa. Thi det omtalte Forhold volder Befolkningen betydelige Ulemper, og jeg skulde tage meget fejl, om det ikke ogsaa medfører ret betydelige Udgifter for de paagældende Politikasser. Derfor kan jeg kun understøtte den ærede foregaaende Talers Spørgsmaal til den højtærede Minister og vilde ogsaa gerne høre, om den højtærede Finansminister ikke mener, at man kunde indrette Korpset noget mere paa at tage ogsaa denne Opgave op. Det kommer jo ikke alene an paa at have et Gendarmerikorps, der passer paa, at der ikke indføres ufortoldede toldpligtige Varer — det kan være alvorligt nok — men det vilde sikkert ikke skade, om man kunde, jeg vil ikke sige lægge en Told paa Indførelsen af disse Vagabonder, men sørge for at faa saa faa ind af dem som muligt. Det er aabenbart en stor Ulempe for Beboerne, hvad der nu gaar for sig, og det er forbundet med betydelige Bekostninger for de danske Politikasser rundt omkring.

Finansministeren (C. Hage): Det foreliggende Lovforslag tilsigter kun at regulere Grænsegendarmerikorpsets Lønningsforhold. Det er meget muligt, at der kan være Anledning til at tage Spørgsmaalet om hele dette Korps's Organisation og Virksomhed op til Undersøgelse, men jeg er overbevist om, at hvis man vil give sig til at fordybe sig deri i Øjeblikket,

vilde man vanskeliggøre og maaske umuliggøre Lovens Gennemførelse med den fornødne Hurtighed. De to ærede Medlemmers Udtalelser synes mig at tyde meget bestemt derpaa. Det ærede Medlem for Ribe (Busk) tænkte nærmest paa ved Omorganisation af Korpset at tilvejebringe Besparelser. Det er muligt, at det kan gøres, det skal jeg ikke udtale mig om, idet jeg dog vil sige, at den Tjeneste, som Grænsegendarmerne have at udføre, er i ikke ringe Grad forskellig fra almindelige Rørsbetjentes Tjeneste. Men det ærede Medlem, der sidst talte (N. C. Jensen), lagde Hovedvægten paa, at Gendarmerikorpset i større Grad end hidtil skulde kunne bruges som et effektivt Polititilsyn. Disse to Formaal, som de to ærede Medlemmer have haft for Øje med deres Udtalelser, forekomme mig til Dels at staa i Strid med hinanden, og hvis de skulde forenes, er det sikkert, at det vilde kræve en saa vidtgaende og vidtløftig Undersøgelse og tage saa megen Tid, at jeg frygter for, det vilde sætte Lovens Skæbne paa Spil. Jeg skal være særdeles villig til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse, og hvis det ved de Undersøgelser, jeg skal sætte i Gang, skulde vise sig, at der er Trang til en Omordning af Korpset, og at dette muligvis endog kan forenes med Besparelser, vil jeg være beredt til at fremkomme med Forslag derom til næste Aar eventuelt. Men i Øjeblikket maa jeg fraraade at gaa ind paa en Undersøgelse, som kunde sætte denne Lovs Vedtagelse paa Spil.

Busk: Jeg takker meget den ærede Minister for hans klare og tydelige Svar. Det gaar altsaa ud paa, at han tilraader, at vi vedtage dette Lønningstillæg for det nuværende Korps, men at han paa den anden Side er villig til at foretage Undersøgelser om, hvorvidt det var muligt at komme til en Omorganisation af Korpset og til mulig Besparelse. For Resten maa jeg sige til det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen), at hvis han vil efterse Ministeraltidendes Instruks af 1876 angaaende Grænsegendarmeriet, vil han finde, at der forlanges to Ting af Grænsegendarmerne, for det første, at de skulde paase, at intet smugles ind, og for det andet, at de skulde gøre netop det, som det ærede Medlem ønskede, at de skulde gøre. Maaske ere de ikke nok til dette, eller hvordan det nu hænger sammen. Men en af deres Hovedopgaver er, at de